

interne Træk

Nr. 3

december

16. årgang

Kaj Olsen - medlem i 40 år!

Billederne er taget af vores udsendte kanonfotograf, Erik Thomasen.

1. november 1939 meldte Kaj Olsen sig ind i Rødovre skakklub, der på det tidspunkt kun havde sølle 6 år på bagen. Kaj Olsen har siden trofast været medlem af klubben og været en meget aktiv spiller, både i klubbens egne turneringer, men også i klubholdturneringerne. Sin jubilæumsdag tilbragte han endog med at spille holdkampsparti, som han vandt. I en periode deltog han også i klubbens bestyrelsesarbejde. Tirsdag d. 6. november var det derfor formanden en stor glæde på klubbens vegne at kunne overrække en lille present til vores første 40 års jubilær. Gid der må følge mange af dem!

Meddelelse fra den overbebyrdede redaktør:

På grund af enorm tilgang af referater fra holdkampe og turneringer, partier etc. har redaktionen set sig nødsaget til at udskyde referaterne fra 2.runde til næste nummer, der udkommer før jul.

Red.

Holdturneringen:

Det er gået rigtigt skidt for vores fem hold: ingen af holdene har på nuværende tidspunkt, efter at have spillet to runder vundet en kamp! Vi har endda været ude for mange fatale nederlag på 6-2. Årsagen til dette sjuusk skal bl.a. søges i de alt for mange afbud. Det er på tide at komme fuldtalligt op på barrikaderne, gutter! Husk: Rødovre overgi'r sig aldrig.

Afdelingen for moralsk oprustning.

De deprimerende resultater:

I-holdet:

1.r.: - Køge : $3\frac{1}{2}$ - $4\frac{1}{2}$
2.r.: - Ringsted: 1 - 7 (hjælp)

II-holdet:

1.r.: - Tåstrup: 2 - 6
2.r.: - Øbro : $3\frac{1}{2}$ - $4\frac{1}{2}$

III-holdet:

1.r.: - Brønshøj: 2 - 6
2.r.: - Vesterbr: $2\frac{1}{2}$ - $5\frac{1}{2}$

IV-holdet:

1.r.: - Vanløse: 2 - 6
2.r.: - ASo4 : 2 - 6
pas nu på, det ikke bliver en vane!

V-holdet:

1.r.: - Tårnby : 3 - 5
2.r.: - KS : 4 - 4

Rødovre I ude mod Køge I.

Med afbud fra Søren Petersen og Ole Bruun kørte vi en søndag formiddag i en noget deprimeret sidstⁱⁿtilstand sydpå for at spille mod Køges 1.hold, som også stillede med to reserver. Symptomatisk for førsteholdet scorede de to reserver maximum, Kim Mikkelsen på 7.bræt vandt med en officer mere, og Orla vandt slutspil med kvalitet og fribonde. Kølvig fik mystisk stilling mod Ole Jacobsen; et cementeret bondecentrum uden rokade, men med muligheder for gennembrud på kongefløjen. Kølviqs dronning fik dog en dårlig afsides placering efter en løberafbytning, og Ole Jacobsen brød igennem og vandt. Akhøj "spillede som en sæk nødder" måtte på et tidspunkt afvikle dame for tårn og springer, og den gik ikke i længden. Det gjorde det heller ikke for Anders og Finn, der begge tabte. Jeg var en smule heldig og fik remis med en bonde mindre. Hvorledes det gik Sonne, beretter han selv om på de flg. sider.

Dementi: Finn Bonnez var reserve, og ikke Kim Mikkelsen.,

Peter

EN LILLE ÉN

Dengang Dave Allen blev spurgt, hvad det egentlig var, han sad og drak, når han var på skærmen med sin one-man-show, sad vi allesammen og gættede med. Var det en tynd whisky? Eller var det mon kold citron-thé for at holde hovedet oven vande? Måske en klar vodka med et stæk martini? Eller en nederdrægtig tiquila? Nej, nej, nej, svarede Dave Allen. Det var ... en lille whisky med én del citron-thé med én del vodka med én del tiquila med én del martini med ...

Sådan er det også tit i skak: det er ikke altid én stærk tiquila, men mange gange den samlede blanding. Lidt af hvert. 1. holdet var på udebane mod Køge Skakklubs 1. hold søndag den 28. november (se referatet). På 1. bræt spillede Bent Kølvig mod Ole Jakobsen et positionelt særdeles spændende parti med en masse teori i (gad vide, om Kølvig uopfordret viser det hér i Interne Træk). På 2. bræt havde jeg den tvivlsomme fornøjelse at møde Torben Teimer, en ung, lovende spiller, blev der sagt. På det tidspunkt, hvor det hele begyndte at blive uhyggeligt på mit bræt, havde Bent overskredet tidsgrænsen, og jeg skal ærligt indrømme, at jeg frygtede det samme. Efter 25 træk havde jeg mindre end 8 minutter tilbage. Og da var der for alvor optræk til ballade. Vi begyndte tvekampen i det stille, uden større problemer for nogen af parterne; Torben Teimer havde hvid: 1. c4, e5; (Jeg elsker engelsk eller hollandsk med sort: det giver altid sort gode strategiske angrebschancer på kongefløjen, og skulle hvid finde på at rokere langt, giver det tilsvarende chancer på dronningefløjen, med b5 og a5 som angrebepunkter); 2. Sc3, f5; 3. Sf3, d6; 4. d3, Sf6; 5. g3, Le7; 6. Lg2, 0-0; 7. 0-0, c6; 8. Ld2, Sa6 (de nye moder; dén slags kunne man ikke læse om for 20 år siden i Arbejder-Skak) 9. Dc1 (hvid er allerede begyndt at fatte mistanke til sorts taktiske, positionelle plan om at gennemføre f4 med en springermanøvre via c7 eller c5 og til e6), Ld7; 10. a3, Sc5; 11. Dd1 (Aha! Tempotab! Et skridt frem og ét skridt tilbage, altså har sort lidt at løbe på: initiativet, som det hedder; fra nu af er det sort, det spiller op, ikke hvid), Se6; 12. b4 (Nu har hvid gennemført første, vigtige skridt i sin planlægning i partiet; spørgsmålet er så, om sort har noget at stille op over for den truende planlægning på dronningefløjen. Uden videre ser det ud til, at der er flere officerer pegende mod den hvide konge, end hvid kan mobilisere; men hvordan skal de bringes i spil? Jeg tillod mig en længere tænkepause og spillede): 12. - , f4; (Nu havde jeg brugt den første time, godt og vel; hvad ville han svare? Indtil nu havde hvid brugt næsten en time, vi "spillede op til hinanden", som man siger; 12. - , f4 er jo en ren krigserklæring ... Efter 15 minutters betænkningstid svarede

hvid): 13. e3 (Hvilket er taktisk klogt og tilsyneladende snedigt over for en spiller som mig, der sidder i svære kvaler og bruger al sin tid på ufarlige stillinger; hensigten er, at der under ingen omstændigheder kommer en sort springer på f4 og truer den hvide løber på g2 - en løber, det hele efterhånden vil dreje sig om); 13. - , g5; (Nu er det krig) 14. ef4:, ef4; 15. gf4:, Sf4:; (Igen: ikke én stærk, men snarere en lille whisky med én del citron-thé, med én del vodka, med ... osv. Når sort slår med springeren, giver det hvid noget at tænke over! Faktisk brugte hvid mere end 10 minutter på, at det ikke kan betale sig at slå bonden på g5 med springeren - tabet af løberen på g2 bliver katastrofalt, prøv selv efter!) 16. Lf4:, gf4:; 17. Kh1, Lg4; (Nu er det ved at blive vanskeligt: sort har initiativet, men hvordan skal det forvaltes? Mange træk presser sig på). 18. Dd2, Sh5; 19. h3, Ld7; 20. Tae1 (Bonden på h3 er svag, Dc8 truer, i fællesskab med Tf6-h6 eller lignende; hvids tårntræk forhindrer sorts dronning i at flytte sig); 20. - , Tf7; 21. d4 (endelig! Det har været 21 træk), Tg7; 22. Tg1, Kh8; 23. De2 (også for at dække bonden på c4 efter sorts 24. træk); 23. - , Sf6 (Det er der ingen gedigne trusler i, så vidt jeg kan se; men jeg havde nu kun 11 minutter tilbage til de sidste 12 træk). 24. Se4, Dg8 (Tryk mod hvids kongestilling). 25. Sfd2 (stadig af frygt for, at bonden på c4 falder), Tae8; (I parentes bemærket: nu synes jeg, at sort står godt: initiativ, plads, kombinatoriske muligheder imod den hvide kongestilling, en lille smule stillingsovervægt alt ialt, dét er, hvad der er; så ikke én stærk, men mange små ...): 26. Df3 (Truer atter den fremskudte bonde på f4 og indirekte derefter bonden på d6; derfor): Se4:; 27. Te4:, Tf8! (Igen får hvid noget at tænke over: 28. Tf4: strander på Tf4:; 29. Df4:, Lg5, og hvid mister en officer - løberen på d7 er jo dækket efter 30. Dd6:, Ld2:). 28. Dd1 (bindingen af Lg2 var efterhånden påtrængende: Lh3: fra sorts side er et ubehageligt forudvarsel om, hvad der kan komme til at ske i slutningen ...), Tf6?! (Hér mellembereggede begge parter følgende variant til sorts fordel: 29. Te7:, Te7; 30. Ld5, med alle mulige trusler, men med et tabt midt- og slutspil for hvid - prøv selv! Nu var tiden blevet et større problem end stillingen. Jeg havde fra det 25. træk mindre end 8 minutter tilbage - 40 træk på to timer, som bekendt - og min modstander, der førte de hvide brikker, var så småt ved at indhente min tidnød, da jeg jo var tvunget til at tænke i hans betænkningstid!) 29. Df1, Th6! (Stadig 30. Te7:, Te7:; 31. Ld5 at tænke over - men nu blot endnu dårligere: 31. - , Th3:+; 32. Dh3:, Dg1:+; 33. Kgl:, Lh3:,

og den hvide stilling falder fuldstændig sammen; hvid ender med at være en kvalitet nede. Hvid spillede derfor hurtigt (nu var begge visere oppe at danse!) og uden den store entusiasme): 30. Sf3 (Og hér kan jeg godt give mig til at ærgre mig, godt og grundigt. Det er der vist grund til: mange træk vinder, og alligevel vinder tidnøden. Jeg havde nu mindre end 2 minutter tilbage til de sidste 10 træk, så derfor: 30. - , Lg5; (I håb om. at hvid slog den - hvad man dog ikke tænker på i tidnøden! Bedst er selvfølgelig - ja, se kommentaren efter 35. træk). 31. Kh2, d5; 32. cd5; 33. Te1, Lf6; (Ren panik fra begge sider; jeg havde faktisk ikke fundet gevistvarianten endnu, og fandt den egentlig aldrig ...) 34. Td1, Lf5 (jeg overvejede under tidnødens blafrende og uhyggelige vingesus og så andre træk, men det blev ligesom aldrig til noget ...) 35. Te1 (Og nu, igen, en fornemmelse af, at det måtte være slut med hvids forsvarsparader - og vi havde begge to mindre end ét minut tilbage på uret - så nu gjaldt det! Jeg kunne ikke finde trækket, der virkelig vandt; men det var der. Nemlig 35. - , Dc8!, hvorefter hvid godt kan skrive hjem til mor efter flere - ja, penge, rene underbukser, hvadsomhelst. Der er ikke mere. Se f.eks. 36. De2 (Dronningeafbytning!), Tg8!; 37. Tc1, Dd7; og f.eks. nu 38. Df1, for at beskytte løberen på g2: 38. - , Tg2:+; og hvis 39. Kg2:, så Lh3:+ med dronningegevinst; hvis 39. Dg2:, så Th3:+, ligeledes med dronningegevinst; og hvis endelig 38. Tg2:, så Lh3:, uden tøven! Men én ting er skrivebordets kølige kalkulationer. En anden er det pres, der hviler over den stakkels tidnødplagede spiller på 2. bræt. som skal vinde for at rette lidt op på scoren (Akhøj havde tabt nu, ligesom det så ud til tab på 3. og 8. bræt, hvor Anders og Finn (Lundsgaard og Bonnez) spillede). Altså: På med presset, mere endnu!) 35. - , Le4??; (Og nu går der rent ud sagt tidnødpanik i hvid): 36. Te4:, de4:; 37. Se5, Le5:; 38. de5; f3!; 39. Lh1, Tg1:; 40. Dg1; Th3:+, og hvid opgiver. Stillingen allerede før denne hurtige afslutning er i virkeligheden noget nær træk-
tvang for hvid! Hvad kan hvid gøre imod de sorte trusler på h3 og g2?

Harly Sonne

Der er ikke modtaget referat fra II-holdet, vi går fluks til III-holdet:

Her kommer så referatet fra det succesfulde, uslåelige og nyoprykkede storhold RØDOVRE III 6 (frygtet af alle).

Vi skulle spille mod Brønshøj III denne torsdag, allerede her i første runde havde vi imidlertid afbud. På førstebrættet havde vi Alex Juel, som kom ind i en hård match. Alex spillede som sædvanligt 1.b4 og spillet koncentreredes om dronningefløjen. Han var ikke færdig, da de sidste medspillere forlod Brønshøj. Han har højst sandsynligt hængestilling, denne kan måske holdes remis, men vi kan intet love, da modstanderen havde en farlig merbonde. 2. brættet Leif Tange kom inde fra byen, bestilte stærks en kop kaffe og påbegyndte så spillet. Snart røg den første bonde, lidt senere en let officer (møgstilling) en kvalitet og andet godt. Men Leif fortsatte ufortrødent, hvorefter modstanderen sablede ham til jorden. 3. brættet Michael Garly spillede for svagt i åbningen og fik en dårlig stilling. Da kom pludselig en kombination for lyset. Med julelys i øjnene prøvede jeg, med det resultat at ved "kombinationens" slutning, kom der en dræbende skak, som først stjal et tårn og derefter gav mig valget mellem dronningetab eller mat, så jeg gav op. Ejlert havde set og kom straks med en masse redningsvarianter af kombien. Disse gravede vi straks ned i 10 km dybde, da intet hjalp. 4. brættet "altid solide Buster" kom også ud i et drabeligt spil. Han skulle efter Ejlerts beretning være kommet foran med en let officer, men havde derefter tabt den og mere til lidt efter. Støttepunkterne falder så småt sammen. 5. brættet Preben Nielsen ("kald mig bare god") kom ind i et tårnslutspil med en let og 5-6 bønder. Partiet kunne klart være blevet vundet, hvis han havde sikret sit klemte tårn. Preben øjnede istedet en chance til at gafle et par bønder i sig med sin løber, hvorefter Brønshøjmanden åd et rent tårn (ikke bogstaveligt talt). Ejlert var 6. bræt og havde nogle chancer, men stillingen var død (Ejlerts udsagn) og den blev remis. 7. bræt Mogens F havde en remisagtig stilling, men satte alt overstyr og tabte. 8. bræt Kaj Olsen gik rundt og så på sine medspillere, rystede på hovedet, gik tilbage, væltede alle de resterende officer mod modstanderens rokade, og lavede uhyggeligt gode træk. Han kvaste simpelthen modstanderen ved mesterspil. På bagsiden af ettallet stod vistnok: "meget ment". $1\frac{1}{2} - 5\frac{1}{2} + h.$ 6 bræt og ned var reserver (dem med pointne) Så sad det ellers fantastiske III-hold med et kæpenederlag i hånden. Vi skynder os at give det videre til formanden.

Holdreferanten Michael (selvudnønt.

Alex fik remis. Slutstilling: 2 - 6. Red.

HUSK JULESKAKKEN TIRSDAG DEN 18. DECEMBER
LYNTURNERING. PRÆMIEUDDDELING FRA RØDOVREMESTERSKABET.
LOTTERI med mere.

HOLDREFERATER BEDES SKREVET MED ET TYDELIGT (KRAFTIG SORT) FARVEBÅND.
SÅ ER FORMANDEN FRI FOR AT SKRIVE DET HELE OM.

HUSK KONTINGENTINDBETALINGEN, ikke mindst for Rødvremesterskabsturneringen.

Vanløse II - Rødovre IV 6-2

Vi må nok se i øjnene, at Vanløses andethold er for stærkt for os. Sidste år fik vi kun $2\frac{1}{2}$ point, i år gik det værre. Efter kun en times spil var vi i defensiven på næsten alle brætter, ja Claus (reserve, 8.) havde allerede tabt, idet der røg et tårn i 5. træk! (1. b4 d5, 2. Lb2 e6, 3. Sf3 Lxb4??, 4. Lxg7). Egil (5.) må kort efter opgive at standse en fribonde. Kühlmann (4.) har allerede tabt en bonde, og to tårne på syvende række afgør sagen.

Torben (1.) sørger for, at vi kommer på resultat-tavlen med $\frac{1}{2}$ point. Stillingen så ellers lovende ud med en løber plantet midt i modstanderens kongestilling, men forstærkningerne kunne ikke nå frem. Også Thomsens (3.) stilling så lovende ud, men han undervurderede et kvalitetsoffer: $4\frac{1}{2}-\frac{1}{2}$. Mikael (reserve, 7.) opnår remis trods et minus på en bonde. Morten (2.) holder en solid remis og aftenen afsluttes med at min modstander - mod forventning, overlever et farligt kongeangreb og skaffer sig remis ved evig skak. Totalt blev det kun til 2 point ved 4 remis'er: de var for gode.

Bjørn

Rødovre V - Tårnby III: 3 - 5

Nu skal vi altså til det igen. Vi skal i vinterens løb forsvare klubbens farver (hvad er de i grunden?) og femteholdets topreporter vil være på pletten og kreere (for uindviede: skabe) en række fremragende holdkampreferater, som givet vil højne dette blads kulturelle stude (dette sagt velvidende om, at man kan risikere at blive hængt noget så grusomt ud i førstkomende nummer) (Bager! Du er torskedum, sådan noget kunne jeg aldrig finde på. Red.).

Og nu til kampen: (dette bliver altså en længere smøre, men hold ud, I vil ikke fortryde at I ofrede nogle få dyrebare stunder på dette klenodie i litterært henseende) (Har læst det; du kan forvente, at blive sigtet for falsk reklame. Red.)

Da undertegnede defilerede gennem kantine kort før "kick off" fandt jeg Orla (I ved, ham der på Sverigesturen købte en T-shirt hos vores svenske venner, den var vistnok forholdvis dyr, men til gengæld kunne den ikke tåle at blive vasket!) i færd med at fortære den største bøf jeg i umindelige tider har set. At nedsvælge sådan en krabat tager som bekendt tid, og resultatet blev da også, at vi andre var langt henne i spillet før Orla omkom, tro det eller lad være, med en mave, der stadig skreg af sult. Han gaflede løs af modstanderens brikker, og alt syntes klart. Men som bekendt skal mad fordøjes, og denne proces med tilhørende sløvhed, kostede det meste af det vundne materiale. En bonde overlevede dog, og dette prægede parti fik en lykkelig afslutning. 1-0

Imens alt dette stod på, glimrede vores alle sammens lille Jørgen (nærmere præsentation vist overflødig) ved sin fraværelse. Da timen nærmede sig, og efter at telefon og telexlinier havde glødet i en storstilet, men mislykket eftersøgning, blev Ole Conradsen sat ind og sat eftertrykkeligt i skammekrogen. Han røg på det gamle nummer med en dameskak på randen med uheldige følger. 1-1. I mellemtiden var Jørgen dukket op, og for husfredes skyld ofrede eksformanden sig, og specialtrænede hele aftenen med den uheldige og meget forsinkede femteholdsindpisker.

Leif Redke blev infiltreret af en overlegen styrke (læs modstander), og løb sur i det, og tabte. Den anden Leif, altså captain-Clausen, var lige så uheldig (pænere udtryk end dårlig), da han ramte den forkerte stald under en travetur med en af krikkerne. I de fjendtlige omgivelser kunne den ikke trives, og afgik hurtigt ved døden. Med et resignerende skuldertræk kastede Leif håndklædet og skrev et nul på resultatkortet 1-3.

Thomasen der kan afbytningsvarianten i alle åbninger gennemførte taktikken til "ug med kryds og slange", og selv om der manglede en bonde i løberslutspillet var remisen aldrig i alvorlig fare. $1\frac{1}{2}$ - $3\frac{1}{2}$. Et hurtigt blik på de 3 resterende brædder gav det nedslående resultat, at det sandsynligvis kun var undertegnede, der ville få udbytte af anstrengelserne, og resultatet ville sikkert blive et $2\frac{1}{2}$ - $5\frac{1}{2}$ nederlag, sørgeligt men sandt. Kort tid efter tabte Eigil planmæssigt, efter et magisk nummer hvor han tryllede to af sine egne bønder væk. $1\frac{1}{2}$ - $4\frac{1}{2}$.

Vagn havde under hele partiet været hårdt trængt, men nogle sløse træk af modstanderen løste rebet om halsen en smule. Det efterfølgende tårnslutspil med minusbonde var stadig tabt ved korrekt spil. Men da stjernerne åben-

bart pludselig var kommet i en for Rødovre gunstig position, og Tårnbymanden fjumrede videre var vi uventet et halvt point rigere. 2-5

Moralen må så blive, at man ikke skal opgive halvvrådne stillinger, da den sejr sikre modstander ofte bliver overmodig i medgangen, og gode, men ikke helt retfærdige, hele og halve er at redde.

Derefter var der altså kun mig, sagde hunden, tilbage. Efter at have maximeret en i åbningen opnået fordel, vandt jeg ret smertefrit. Et slutspil med løber + bonde i overskud er ikke noget problem selv for mig 3 - 5.

Men alt i alt ikke lige den sæsonpremiere som vi havde sat næsen op efter. Men sket er sket: "et slag er tabt, men andre kan endnu vindes." Som en berømt stridsherre vistnok engang deklamerede. Slut for denne gang, men bliv ikke skuffet, jeg vender frygtelig tilbage!

Jens Bager

og vi kan lige nå holdopstillingen:

1.holdet	2.holdet
1. Bent Kølvig	1. Johnny Thylin
2. Søren Petersen	2. Orla Larsen
3. Ole Bruun	3. Lars Sørensen
4. Harly Sonne	4. Karsten Andreasen
5. Anders Lundsgård	5. Verner Petersen
H 6. Jens Akhøj	H 6. Finn Bonnez
7. Peter Rank	7. Kim Paulsen
8. Kim Mikkelsen	8. Henning Åge Hansen
3.holdet	4.holdet
1. Peter Tange	1. Torben Olsen
2. Henrik Eriksen	2. Morten Lundsgård
3. Alex Juel	3. Margon Thomsen
4. Leif Tange	4. Per Kühlmann
5. Michael Garly	5. Egil Volden
6. Buster Andersen	6. Kjeld Højmark
7. Preben Nielsen	H 7. Bjørn Enemark
H 8. Arne Østergård	8. Jens Nygård Larsen
5.holdet	
1. Jens Bager	5. Eigil Hansen
2. Vagn Hansen	H 6. Leif Clausen
3. Jørgen Andersson	7. Erik Thomasen
4. Leif Redke	8. Orla Thøgersen